

ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ τώρα κάθεται και δε μιλάς
 μες στη καρδιά σου στάλες-στάλες πέφτει ο σεβγάς
 θυμάσαι τότε που πετούσες με πλατιά φτερά
 τώρα ο καθένas την καρδιά σου την κλωτσοβολά.

Βγάλε πάλι την ψυχή σου
 στο σεργιάνι μες στις γειτονιές
 να γιομίσει η ζωή σου γλυκές φωνές και με πασχαλιές.

Ήσουν ωραίος σαν περνούσες μες στις γειτονιές
 στα παραθύρια σιγολιώναν χίλιες δυο καρδιές
 μες στην καρδιά σου κουβαλούσες όλες τις καρδιές
 στα όνειρά σου τ' αηδονάκια χτίζανε φωλιές

1 2 3

d d | j j j | j j | f d |

θρι fe ηριμωσν ψυ-χh σου

1 2 3 4

j j j j | j j | d d

σο σε ηρι-νυ ηριση ηι-το-νις

1 2

d d | j j j | j j | f d |

να ηρι ηι-σει ηι ηω η σου

1 2 3

j j j j | j j j | f d

ηω ηη ηω-νη και ηη ηω-ηη ηις